

POSTANOWIENIE

WSTĘPNE

Dnia 5 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Suchej Beskidzkiej I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kazimierz Firlej
-----------------	----------------------

Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Boczek
--------------	-------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 5 stycznia 2017 roku w Suchej Beskidzkiej na rozprawie

sprawy z wniosku M. J.

z udziałem L. M., W. K., T. B., J. P., A. M. (1), K. B., M. M. (1), G. M. (1), A. M. (1), J. M. (1), G. M. (2), M. W., J. Z., W. Z., S. Z. (1), H. G., B. M., A. S. (1), M. C., E. L., M. M. (2), M. P. (1), I. S., H. M., E. B., J. M. (2), M. M. (3), E. Z., A. P., A. M. (2), A. M. (3), M. P. (2), N. Z. i K. Z.

o dział spadku po K. M.

w przedmiocie wniosku o zasiedzenie

p o s t a n a w i a:

oddalić wniosek o zasiedzenie działki nr (...), położonej w J., a po jej podziale –działek nr (...), położonych w J..

Sygn. akt I Ns 17/15

UZASADNIENIE

postanowienia wstępnego z dnia 5 stycznia 2017 r., sygn. akt I Ns 17/15

We wniosku z dnia 29.03.2016 r. (k. 2290, t. XII) uczestnik postępowania w sprawie o dział spadku po K. W. Z. wniósł o stwierdzenie, że L. Z. i S. Z. (2) nabyli w drodze zasiedzenia własność działki ewidencyjnej nr (...) o pow. 0,3518 ha, położonej w J. z dniem 01.01.1989 r. zgodnie z projektem podziału biegłego geodety mgr. inż. Z. N. z dnia 02.03.2009 r. Na wypadek nie uwzględnienia przez Sąd terminu zasiedzenia w dobrej wierze z dniem 01.01.1989 r. wnioskodawca wniósł o stwierdzenie, że L. Z. nabyła przez zasiedzenie z dniem 11.11.1999 r. prawo własności działki ewidencyjnej nr (...), która uległa podziałowi na działkę nr (...) oraz na działkę (...), zgodnie z mapą prawną zaklauzulowaną pod numerem P. (...)2016.219 w dniu 11.02.2016 r., a wykonaną przez biegłego sądowego mgr. inż. A. S. (2). W ostatecznie sprecyzowanym wniosku na rozprawie w dniu 05.01.2017 r. (k. 2482, t. XIII) wnioskodawca wniósł o zasiedzenie na rzecz L. i S. Z. (2) działki przed podziałem nr (...), położonej w J., a po jej podziale działek nr (...), wydzielonych na mapie z projektem podziału biegłego geodety A. S. z dnia 27.05.2015 r.

W uzasadnieniu wniosku wnioskodawca podał, iż właścicielką pierwotną nieruchomości w J., stanowiącej działkę pierwotną nr (...) o pow. 0,4330 ha była K. M.. Nieruchomość ta objęta jest KW nr 4120. K. M. prowadziła gospodarstwo rolne, zmarła w dniu 10.11.1969 r. Od chwili jej śmierci obowiązki nad tym gospodarstwem przejęła

jej córka L. Z. wraz z mężem S. Z. (2). Sprawowali oni władztwo nad tym gospodarstwem, pracowali w nim cały czas, kosili trawę, wypadali krowy, sadzili i zbierali plony z niego uzyskane. Gospodarstwo to tworzyły stary budynek mieszkalny, stajnia, stodoła, ogród, pole oraz staw. Nadto, wnioskodawca wskazał, iż dzierżawiono ok. 3 hektary pola na (...), co pozwalało na zgromadzenie odpowiedniej ilości siana, owsa, żyta, które potrzebne było do wykarmienia krów oraz przydomowego inwentarza w okresie jesienno, zimowo, wiosennym. Na pozostałej części bliżej stawu sadzono ziemniaki oraz buraki pastewne dla bydła. W stawie początkowo były karpie, a potem już tylko karasie, które wnioskodawca razem z bratem łowił. Wnioskodawca podał również, iż razem z bratem pomagali w tym gospodarstwie rolnym. Wskazano również, iż decyzją Powiatowej Rady Narodowej w S. z dnia 07.12.1972 r. zatwierdzony został plan realizacyjny rozbudowy Spółdzielni Pracy (...) w J., skutkiem czego w 1974 r. rozpoczęto budowę hali zahaczając narożnikiem o działkę (...). Wnioskodawca podał, iż działka nr (...) została podzielona przez Spółdzielnię, wykonano operat wydzielenia przygródzonej części ogrodu, jednakże podziału tego nie ujawniono w ewidencji gruntów. W 1999 r. L. Z. wystąpiła o zasiedzenie działki nr (...), wówczas uzyskała ona mapę z ośrodka geodezyjnego, na której nie było uwidoczniono żadnego podziału tej działki. Spółdzielnia nie brała udziału w tym postępowaniu, skutkiem czego postanowienie o zasiedzeniu zostało uchylone, a następnie Spółdzielnia uzyskała zasiedzenie posiadanej przez nią części działki, której ostatecznie nadano nr (...) o pow. 0,0482 ha. Wnioskodawca wskazał również, iż nie kwestionuje nabycia przez Spółdzielnię przez zasiedzenie wskazanej części działki, a przedmiotem jego wniosku jest jedynie pozostała część działki nr (...).

W piśmie z dnia 23.05.2016 r. (k. 2329, t. XII) M. J. wniosła o oddalenie wniosku o stwierdzenie zasiedzenia działki nr (...), kwestionując twierdzenia W. Z.. Wskazano nadto, iż sprawa stwierdzenia zasiedzenia przedmiotowej działki została już prawomocnie rozstrzygnięta, bowiem na mocy prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Nowym Targu z dnia 25.11.2002 r., sygn. I Ns 522/02 o wznowieniu postępowania w sprawie I Ns 105/99, postanowienie z dnia 18.01.2000 r. zostało zmienione w ten sposób, że wniosek Z. o zasiedzenie został oddalony, efektem czego było przeniesienie wpisu działki (...) do księgi wieczystej KW nr (...). Nadto, wskazano, iż w momencie wniesienia wniosku o dział spadku po K. M. w dniu 25.10.1999 r. uległ przerwaniu bieg wszelkich terminów w tym także bieg terminu zasiedzenia, wobec czego wniosek W. Z. jest bezpodstawny.

W piśmie z dnia 24.05.2016 r. (k. 2331, t. XII) J. Z. pozostawił wniosek do uznania Sądu.

Pismem z dnia 29.06.2016 r. (k. 2370, t. XII) M. P. (2) sprzeciwiła się wnioskowi o zasiedzenie.

W piśmie przygotowawczym z dnia 05.07.2016 r. (k. 2372, t. XII) wnioskodawca W. Z. wskazał, iż niniejsza sprawa o dział spadku jest kontynuacją poprzedniej, która została zakończona, gdyż w dniu 10.06.2012 r. zmarła jego matka L. Z., wobec czego wniosek o zasiedzenie nie jest spóźniony. Nadto, wnioskodawca podniósł, iż operaty podziału działek, stanowiące podstawę wcześniejszego oddalenia wniosku o zasiedzenie nie miały mocy dowodowej, co zostało potwierdzone przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w K. z dnia 10.11.2004 r. pismem z dnia (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedmiotem wniosku o stwierdzenie zasiedzenia jest działka nr (...), położona w J. o pow. 0,3518 ha, która zgodnie z projektem podziału biegłego geodety mgr. inż. A. S. (2) z dnia 27.05.2015 r. podzielona została na działki o numerach: (...) o pow. 0,2800 ha i (...) o pow. 0,0718 ha. Przedmiotowa działka nr (...) objęta jest księgą wieczystą nr (...), w której jako właściciel figuruje K. M..

Dowód: mapa z projektem podziału biegłego A. S. z dnia 27.05.2015 r. wraz z mapą uzupełniającą wykonaną w celu aktualizacji ewidencji gruntów z dnia 27.05.2015 r. (k. 2037, t. XI), odpis zwykły księgi wieczystej nr (...) (k. 1303, t. VII), wypis z rejestru gruntów jedn. rej. G.(...) (k. 1315, t. VII).

Działka o numerze ewidencyjnym (...) powstała z podziału działki nr (...) na działki o numerach: (...) i (...) na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej z dnia 23.04.2009 r., sygn. I Ns 199/07. Wskazany postanowieniem Sąd stwierdził również zasiedzenie działki nr (...) przez Spółdzielnię Pracy (...) w J. z dniem 31.12.2002 r. Przed wskazanym postępowaniem, wyrokiem z dnia 21.07.2006 r., sygn. I C 112/05, Sąd Rejonowy w

Suchej Beskidzkiej oddalił pozew L. Z. przeciwko Spółdzielni Pracy (...) w J. o wydanie części pierwotnej działki o nr. (...), wobec której następnie orzeczono opisane zasiedzenie na rzecz powołanej Spółdzielni.

Dowód: postanowienie SR w Suchej Beskidzkiej z dnia 23.04.2009 r., sygn. I Ns 199/07 (k. 349 akt związkowych o sygn. I Ns 199/07), wyrok SR w Suchej Beskidzkiej z dnia 21.07.2006 r., sygn. I C 112/05 (k. 94 akt związkowych o sygn. I C 112/05).

Postanowieniem z dnia 18.01.2000 r., sygn. akt I Ns 105/99 Sąd Rejonowy w Nowym Targu stwierdził zasiedzenie działki nr (...) na rzecz L. Z. i S. Z. (2). Postanowienie to zostało następnie zmienione w wyniku wznowienia postępowania, zakończonego wydaniem w dniu 25.11.2002 r. przez Sąd Rejonowy w Nowym Targu postanowienia o oddaleniu wniosku L. i S. Z. (2) o stwierdzenie na ich rzecz zasiedzenia działki nr (...), sygn. akt I Ns 522/02. Powołane postanowienie we wskazanym zakresie jest prawomocne.

Dowód: postanowienie SR w Nowym Targu z dnia 18.01.2000 r., sygn. akt I Ns 105/99 (k. 57 akt związkowych sygn. I Ns 105/99), postanowienie SR w Nowym Targu z dnia 25.11.2002 r., sygn. I Ns 522/02 (k. 122 akt związkowych o sygn. I Ns 522/02).

L. Z. zmarła w dniu 10.06.2012 r., a jej mąż –S. Z. (2) w 1995r.

Dowód: odpis skrócony aktu zgonu L. Z. (k. 994, t. V), protokół zeznań L. Z. (k. 44/2 akt związkowych o sygn. I Ns 105/99).

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż stosownie do treści art. 688 k.p.c. w zw. z art. 618 § 1 k.p.c., w postępowaniu o dział spadku sąd rozstrzyga m.in. spory o prawo własności, a więc również zgłoszone żądanie stwierdzenia zasiedzenia składnika majątku spadkowego w postaci nieruchomości jak w niniejszym postępowaniu. We wskazanym zakresie sąd może wydać postanowienie wstępne.

Stosownie do treści art. 172 k.c., posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (§ 1); w tym ostatnim przypadku posiadacz nieruchomości nabywa jej własność dopiero po upływie lat trzydziestu (§ 2). Kluczowe dla stwierdzenia zasiedzenia jest więc spełnienie dwóch przesłanek: nieprzerwanego posiadania samoistnego oraz upływu czasu wskazanego w ustawie. Przesłankami zasiedzenia są zatem: posiadanie samoistne (z kwalifikacją według kryterium dobrej lub złej wiary) i upływ czasu. Posiadanie musi przy tym być posiadaniem dla siebie (a zatem np. nie jako dzierżyciel, tj. w cudzym imieniu), samoistnym („jak właściciel”) oraz nieprzerwanym, jak również musi obejmować całą nieruchomość, o której zasiedzenie wnioskodawca wnosi, a nie jedynie jej część. Przesłanka upływu czasu natomiast winna być oceniana z uwzględnieniem dobrej lub złej wiary posiadacza, przy czym miarodajnym dla oceny tego kryterium jest moment objęcia w posiadanie samoistne nieruchomości.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego doprowadziła Sąd do przekonania, iż brak przesłanek do uwzględnienia przedmiotowego wniosku o stwierdzenie zasiedzenia. W pierwszej kolejności, należy zaznaczyć, iż wprawdzie postanowieniem z dnia 18.01.2000 r., sygn. akt I Ns 105/00 Sąd Rejonowy w Nowym Targu stwierdził na rzecz L. Z. i S. Z. (2) zasiedzenie działki o nr. (...), z której następnie powstały działki o nr.: (...)- będąca przedmiotem niniejszego wniosku oraz nr (...) (której zasiedzenie zostało stwierdzone postanowieniem z dnia 23.04.2009 r., sygn. akt I Ns 199/07 na rzecz Spółdzielni Pracy (...) w J.), jednak postanowienie to zostało następnie zmienione postanowieniem Sądu Rejonowego w Nowym Targu z dnia 25.11.2002 r. w sprawie o sygn. I Ns 522/02 poprzez oddalenie wniosku, które następnie stało się prawomocne. Należało więc przyjąć, iż istnieje prawomocne orzeczenie w przedmiocie stwierdzenia zasiedzenia m.in. działki objętej wnioskiem w niniejszej sprawie odnośnie okresu od 1969 r. do listopada 2002 r. Z kolei, wydane w postępowaniu nieprocesowym merytoryczne

postanowienia uwzględniające lub oddalające wniosek korzystają z prawomocności materialnej, w tym z powagi rzeczy osądzonej (art. 366 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Tym samym Sąd doszedł do przekonania, iż przedmiotowy wniosek o stwierdzenie zasiedzenia mógłby dotyczyć jedynie okresu po listopadzie 2002 r. przy wykazaniu pozostałych przesłanek uzasadniających uwzględnienie wniosku w stosunku do osób, na które wniosek opiewa, a więc L. Z. i S. Z. (2). W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę powyższe, we wskazanym kontekście termin zasiedzenia przy uwzględnieniu posiadania samoistnego w dobrej wierze upływałby dopiero w 2022 r., a w złej wierze- w 2032 r. Tym samym, stwierdzenie braku zaistnienia jednej z przesłanek, których jedynie kumulatywne spełnienie prowadzi do uwzględnienia wniosku, skutkowało oddaleniem wniosku.

Nadto, wskazać również należy, iż S. Z. (2) zmarł w 1995 r., a L. Z. w 2012 r. a więc przed upływem powołanych terminów zasiedzenia, w związku z czym oczywistym jest, iż stwierdzenie zasiedzenia na ich rzecz we wskazanym kontekście byłoby niemożliwe. Należy mieć bowiem na względzie m.in. stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale z dnia 11.06.2015 r., sygn. akt III CZP 112/14 (Legalis nr 1249407), zgodnie z którym stwierdzenie zasiedzenia własności nieruchomości może nastąpić tylko na rzecz osoby wskazanej przez wnioskodawcę lub innego uczestnika postępowania. Skoro zaś W. Z. wskazał L. Z. oraz S. Z. (2) jako osoby, na rzecz których stwierdzenie zasiedzenia miałyby nastąpić, to Sąd mógł dokonać oceny wskazanych przesłanek jedynie wobec wskazanych osób. W konsekwencji, z uwagi na powołane okoliczności, brak również możliwości stwierdzenia samoistnego posiadania po stronie L. Z. i S. Z. (2) przez podany okres czasu.

Mając na względzie powyższe, należało przyjąć, iż wnioskodawca W. Z. nie zdołał wykazać twierdzeń wniosku, co skutkowało jego oddaleniem, o czym na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w sentencji postanowienia wstępnego.